

สรุปข่าวประจำวันที่ 9-15 มกราคม 2562

พาณิชย์ชี้ ส่งออก "ข้าว" ปีนี้ ผู้บริโภคนิยมข้าวพื้นนุ่ม และชานา-ผู้ส่งออกเร่งพัฒนาคุณภาพมากกว่าเน้นปริมาณ

นายวิชัย โภชนกิจ อธิบดีกรมการค้าภายใน (คน.) กระทรวงพาณิชย์ กล่าวภายหลังการสัมมนา "จับตาเทรนด์ความต้องการข้าวในตลาดโลก" ว่า กรมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการผลิตข้าวให้ได้คุณภาพ เนื่องจากว่าไทยเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก ดังนั้น จะต้องเข้าใจในพฤติกรรม รสนิยม ของกลุ่มผู้บริโภคในตลาดข้าวโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้บริโภคในตลาดใหม่ ๆ ที่มีกำลังซื้อสูง ไม่ว่าจะเป็น ชาวมุสลิมในแถบภูมิภาคตะวันออกกลางและในอาเซียน รวมไปถึงกลุ่มผู้บริโภคข้าวประเภทพื้นนุ่ม ที่กำลังได้รับความนิยมจากผู้บริโภค โดยเฉพาะในตลาดจีน ทางกรมฯ จึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคข้าวเฉพาะ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวไทย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ส่งออกข้าวนำไปเป็นข้อมูลในการทำตลาด

"ปัจจุบัน ข้าวพื้นนุ่มเป็นที่นิยมมากในกลุ่มผู้บริโภคชาวมุสลิมในประเทศต่าง ๆ เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คาดว่า ในอนาคตจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมไปถึงกลุ่มผู้บริโภคข้าวเจ้าพื้นนุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีศักยภาพในการซื้อและตลาดมีโอกาสขยายตัวได้สูง"

โดยกรมการค้าภายในร่วมกับศูนย์การศึกษาระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคข้าว ซึ่งจะเน้นแนวทางในการพัฒนาตลาดข้าวไทยเพื่อการส่งออกในตลาดต่างประเทศให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยการส่งออกข้าวไทยต่อไปนี้จะไม่เน้นปริมาณ แต่จะเน้นคุณภาพข้าวมากขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าให้กับข้าวไทยในตลาดต่างประเทศได้มากขึ้น ทั้งนี้ กรมฯ ได้พยายามศึกษารูปแบบการทำตลาดข้าวของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น การบริหารจัดการข้าว ตั้งแต่ต้นทางไปยังปลายทาง การสร้างแบรนด์ การจัดทำบรรจุภัณฑ์

สำหรับตลาดข้าวหลัก ๆ ของไทย คือ ตะวันออกกลาง จีน แอฟริกา โดยเฉพาะตลาดจีน ถือเป็นตลาดใหญ่ของไทย มีการส่งออกข้าวไปตลาดจีนกว่าล้านตัน ตลาดจีนแบ่งเป็น 2 ตลาด คือ ตลาดบนและตลาดล่าง โดยตลาดบนนิยมบริโภคข้าวหอมมะลิไทย แต่ที่ผ่านมา ตลาดข้าวไทยในจีนมีปัญหา คือ มีการนำข้าวจากประเทศอื่นมาปลอมปนกับข้าวหอมมะลิไทย แล้วนำไปอ้างว่าเป็นข้าวไทย ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับข้าวไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลไทยเองได้พยายามหารือร่วมกับรัฐบาลจีนเพื่อแก้ไขปัญหาในขณะนี้ ในขณะที่ ตลาดล่างของจีน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคใหญ่ของจีน นิยมบริโภคข้าวเก่า แต่ตลาดกลุ่มนี้ไทยมีคู่แข่ง ไม่ว่าจะเป็น เวียดนาม อินเดีย ดังนั้น ไทยจะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพข้าวให้เหนือกว่าคู่แข่ง

ส่วนตลาดข้าวเปลือกที่ชานาขายได้เวลานี้ ข้าวเปลือกเจ้าอยู่ที่ 7,000-9,000 บาทต่อตัน ข้าวหอมมะลิ 12,000-18,000 บาทต่อตัน และข้าวเหนียวที่ 10,000-12,000 บาทต่อตัน ซึ่งราคาจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับคุณภาพและความชื้นของข้าว

ที่มา [ฐานเศรษฐกิจ](#)

พาดิขย์ แนะ 3 กลยทุท์หนุ่สงออกข้าวไทยไปจีนเพิ่มอีกกว่า 200 ล้านเหรียญใน 5 เมืองสำคัญ

น.ส.พิมพ์ชนก วอนขอพร ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) เปิดเผยผลการศึกษาของ สนค. โดยวิธีเปรียบเทียบความสามารถทางการแข่งขันการส่งออกข้าวไทยในตลาดโลกกับความสามารถการแข่งขันในเมืองสำคัญของจีน เพื่อหาช่องทางที่ไทยจะสามารถส่งออกเพิ่มได้พบว่า ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวไปจีนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ 5 เมืองสำคัญของจีน ประกอบด้วย เซินเจิ้น เซียงไฮ้ กว่างโจว หนิงโป และอู่ฮั่น ซึ่งมีมูลค่านำเข้าข้าวรวมคิดเป็น 80.0% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมดของประเทศจีน การศึกษาครั้งนี้สามารถต่อยอดกับแนวความคิด "การเป็นชาวนามีอาชีพ" และ "ตลาดนำการผลิต"ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าข้าวไปยังประเทศจีนมากขึ้น รวมทั้งชี้เป้าให้เห็นถึงโอกาสการค้าข้าวสำหรับพี่น้องชาวนาสร้างแรงจูงใจในการยกระดับจากเดิมที่ชาวนาส่วนใหญ่เป็นเพียงผู้ผลิตได้มีโอกาสปลดลือกตัวเองก้าวเข้าสู่บทบาทผู้ส่งออก โดยเฉพาะการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ เป็นต้น

ผลการศึกษาพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ (1) การส่งออกข้าวของไทยไปยังจีนมีมูลค่าทั้งหมด 544.52 ล้านเหรียญสหรัฐจีนเป็นตลาดส่งออกข้าวลำดับที่ 2 ของไทย (ระหว่างปี 2558-2560) รองจากเบนิน การส่งออกไปยัง 5 เมืองสำคัญของจีน ได้แก่ เซินเจิ้น เซียงไฮ้ กว่างโจว หนิงโป และอู่ฮั่น มีมูลค่ารวมถึง 448.82 ล้านเหรียญสหรัฐจีน คิดเป็น 82.4% ของมูลค่าการส่งออกข้าวจากไทยไปจีนทั้งหมด ด้านการนำเข้าข้าวของ 5 เมืองดังกล่าว พบว่าโตขึ้นถึง 7.5 เท่า ภายในระยะเวลา 10 ปี แต่ไทยมีสัดส่วนแบ่งตลาดลดน้อยลง จากปี 2551 ไทยมีส่วนแบ่งตลาดกว่า 90% แต่ปัจจุบันมีส่วนแบ่งการตลาดเพียง 30% ขณะที่เวียดนามมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น จนมาอยู่ที่ประมาณ 53% ในปัจจุบัน

(2) ไทยสามารถส่งออกข้าวไปยัง 5 เมืองดังกล่าวเพิ่มขึ้น มีมูลค่าสูงถึง 223.19 ล้านเหรียญสหรัฐจีน จากปัจจุบันที่ส่งออกต่ำกว่าศักยภาพ หรือยังสามารถส่งเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพการแข่งขัน แบ่งเป็นการส่งออกไปเมืองเซินเจิ้น เซียงไฮ้ กว่างโจว หนิงโป และอู่ฮั่น เป็นมูลค่า 110.99, 47.47, 44.08, 12.12 และ 8.48 ล้านเหรียญสหรัฐจีน ตามลำดับ ทั้งนี้ ทั้ง 5 เมือง มีรายได้ต่อหัวอยู่ในเกณฑ์ high income country และมีประชากรรวมกันประมาณ 63 ล้านคน

เซินเจิ้น ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวเพิ่มอีก 110.99 ล้านเหรียญสหรัฐจีน ปัจจุบันไทยส่งออกข้าวไปเซินเจิ้น 241.33 ล้านเหรียญสหรัฐจีน คิดเป็นร้อยละ 44.32 ของมูลค่าที่ไทยส่งออกข้าวไปจีน และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 33.26 ของมูลค่าการนำเข้าข้าวของเซินเจิ้น โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 รองจากเวียดนาม ทั้งนี้ เซินเจิ้นมีประชากร 10 ล้านคน และ GDP มีมูลค่า 332.33 พันล้านเหรียญสหรัฐจีน เป็นอันดับที่ 3 ของจีน

เซียงไฮ้ ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวเพิ่มอีก 47.47 ล้านเหรียญสหรัฐจีน ปัจจุบันไทยส่งออกข้าวไปเซียงไฮ้ 114.96 ล้านเหรียญสหรัฐจีน คิดเป็นร้อยละ 21.11 ของมูลค่าที่ไทยส่งออกข้าวไปจีน และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 29.63 โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 รองจากเวียดนาม ทั้งนี้ เซียงไฮ้มีประชากร 23 ล้านคน และ GDP มีมูลค่า 446.31 พันล้านเหรียญสหรัฐจีน เป็นอันดับที่ 1 ของจีน

กว่างโจว ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวเพิ่มอีก 44.08 ล้านเหรียญสหรัฐจีน ปัจจุบันไทยส่งออกข้าวไปกว่างโจว 48.78 ล้านเหรียญสหรัฐจีน คิดเป็นร้อยละ 8.96 ของมูลค่าที่ไทยส่งออกข้าวไปจีน และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 26.03 โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 รองจากเวียดนาม ทั้งนี้ กว่างโจวมีประชากร 12.7 ล้านคน และ GDP มีมูลค่า 318.48 พันล้านเหรียญสหรัฐจีน เป็นอันดับที่ 4 ของจีน

หนึ่งโป ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวเพิ่มอีก 12.12 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ปัจจุบันไทยส่งออกข้าวไปหนึ่งโป 16.43 ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 3.02 ของมูลค่าที่ไทยส่งออกข้าวไปจีน และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 15.34 โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 รองจากเวียดนาม ทั้งนี้ หนึ่งโปมีประชากร 7.6 ล้านคน และ GDP มีมูลค่า 145.84 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 15 ของจีน

อุ้ยอัน ไทยมีโอกาสส่งออกข้าวเพิ่มอีก 8.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ปัจจุบันไทยส่งออกข้าวไปอุ้ยอัน 27.31 ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 5.02 ของมูลค่าที่ไทยส่งออกข้าวไปจีน และมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 24.47 โดยไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 2 รองจากเวียดนาม ทั้งนี้ อุ้ยอันมีประชากร 9.7 ล้านคน และ GDP มีมูลค่า 198.62 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นอันดับที่ 9 ของจีน

ผอ.สนค. อธิบายเพิ่มเติมว่า ภาพรวมแล้วควรวางยุทธศาสตร์การรุกตลาดข้าวจีนไว้ 3 ด้านหลัก คือ 1) การส่งเสริมการค้าออฟไลน์ (Off-Line) ส่งเสริมสินค้าเพื่อสุขภาพและราคาสูงอย่างสินค้าข้าวอแกนิกส์ เนื่องจากทั้ง 5 เมืองมีรายได้ต่อหัวสูงร่วมมือกับผู้นำเข้าท้องถิ่นในการขยายตลาด และการแสดงสินค้าตามกลยุทธ์ รวมทั้งเน้นส่งเสริมการค้าแบบรัฐต่อรัฐ (G2G)

2) การส่งเสริมการค้าออนไลน์ (On-Line) เน้นส่งเสริมการค้าที่เข้าถึงผู้บริโภครายย่อยของจีนด้วยแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซโดยเฉพาะการส่งเสริมการค้าแบบสหกรณ์การเกษตรของไทยกับอีคอมเมิร์ซของจีนในลักษณะเดียวกันกับการขายทุเรียน นอกจากนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตลาดห่วงโซ่อุปทาน ทั้งต้นน้ำ เน้นจัดทำบรรจุภัณฑ์เป็นภาษาจีนเพื่อเข้าถึงผู้บริโภคได้มากที่สุด กลางน้ำ ส่งเสริมการเรียนรู้การทำตลาดสินค้าออนไลน์ และปลายน้ำ ทำการตลาดในประเทศจีนตามเมืองเป้าหมายสร้างการรับรู้ต่อข้าวไทยซึ่งมีความหลากหลาย และชูจุดเด่นด้านคุณภาพที่คัดสรรแล้วของข้าวไทย เป็นต้น

3) ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับแนวคิด "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2559-2563) ของจีน" ทั้งเรื่องความปลอดภัยทางอาหาร ข้อมูลที่ครบถ้วน อาหารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รูปทรงทันสมัย รวมทั้งยังมีโอกาสค้าขายสินค้าเด็กทารกและเด็กแรกเกิดมากขึ้น หลังจากจีนได้ยกเลิกนโยบายลูกคนเดียว ซึ่งคาดว่าจะทำให้จำนวนเด็กแรกเกิดเพิ่มขึ้นด้วย

น.ส.พิมพ์ชนก สรบุว่า กระแสคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน (cross-border e-commerce) ที่เติบโตขึ้นอย่างมากในประเทศจีน เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการค้าขาย เมื่อรวมกับสินค้าข้าวที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับทั่วโลกของไทย จึงเป็นโอกาสทองสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่จะสร้างรายได้จากการค้าขายข้าวด้วยตนเองได้มากขึ้น โดยเฉพาะการรวมกลุ่มกันเพื่อส่งออก

ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ)

ชี้อวกาศผ่านร่างพ.ร.บ.ข้าว TDR1 เดือนไทยเสียขีดความสามารถแข่งขัน

ผู้สื่อข่าวประชาชาติธุรกิจรายงานว่า ขณะนี้ร่าง พ.ร.บ.ข้าว พ.ศ. ...ได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) วาระ 1 และได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ (กมธ.) ขึ้นมาพิจารณา ซึ่งทางคณะ กมธ.ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องทางสมาคมโรงสีข้าวไทย สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย และสมาคมเมล็ดพันธุ์แห่งประเทศไทย ไปร่วมประชุมเมื่อวันที่ 3 ม.ค. 2562 เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาแก้ไขร่างกฎหมายภายใน 30 วัน ก่อนที่จะเสนอเข้าสู่การพิจารณาของ สนช.วาระ 2-3

นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ นายกษมาคมโรงสีข้าวไทย เปิดเผยประชาชาติธุรกิจว่า ทางสมาคมได้ทำหนังสือถึง พล.อ.มารุต ปชโชตะสิงห์ ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ (กมธ.) พิจารณาร่าง พ.ร.บ.ข้าว พ.ศ. ... ไปเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2562 เพื่อให้ข้อมูลและชี้แจงว่าตามที่ สนช.ได้มีการยกร่าง พ.ร.บ.ข้าว ซึ่งล่าสุดมีการเปลี่ยนแปลงไปหลายมาตราแล้ว แต่ที่น่าห่วงคือเมื่อศึกษาหลักในรายละเอียดของกฎหมายจะเห็นว่าเน้นการกำกับติดตามดูแลและควบคุมเฉพาะโรงสีและผู้ค้าข้าวเป็นพิเศษ ทั้งที่ควรจะมีการดูแลทั้งระบบ ทั้งส่วนของชาวนา โรงสี พ่อค้าข้าว พ่อค้าข้าวถุง และผู้ส่งออก

กฎหมายเน้นการคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมกับชาวนา สะท้อนว่ามุมมองของบุคคลภายนอกหรือแม้แต่ผู้ยกร่างกฎหมายนี้ มองว่าโรงสีเป็นผู้เอาเปรียบชาวนาจึงต้องหาวิธีการที่เข้มงวดในการกำกับดูแลโรงสีจนเกินความจำเป็น ทั้งที่ทางสมาคมโรงสียืนยันว่าดำเนินการตาม พ.ร.บ.การค้าข้าวของกระทรวงพาณิชย์อยู่แล้ว ซึ่งประเด็นนี้จะกลายเป็นอุปสรรคและสร้างต้นทุนแฝงในการซื้อข้าวระหว่างโรงสีและเกษตรกร และหากกำหนดบทลงโทษที่ไม่พิจารณาถึงผลที่จะตามมา เมื่อนำมาใช้จริงจะส่งผลกระทบต่อทางปฏิบัติอย่างมาก

“แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตข้าวตลอดห่วงโซ่อย่างบูรณาการ มีกลไกควบคุมการผลิตและจำหน่ายข้าวเปลือกอย่างเป็นระบบ สร้างความเป็นธรรม กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าวจากทุกภาค เพื่อไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ซึ่งในกฎหมายควรให้มีการดูแลทั้งส่วนของชาวนา โรงสี พ่อค้าข้าว พ่อค้าข้าวถุง และผู้ส่งออก รวมถึงผู้ซื้อผลพลอยได้จากข้าวด้วย ไม่ใช่กำกับดูแลเฉพาะโรงสี หรือพ่อค้าข้าวเปลือกซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานเท่านั้น”

อีกทั้งร่างนี้ได้จัดทำฐานข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในเชิงบริหาร โดยระบุหน้าที่และอำนาจของกรมการค้าฯ เพิ่มเข้ามา เพื่อทำหน้าที่รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอ และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐให้แก่เกษตรกรในอนาคต ซึ่งอาจทำให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนเกิดขึ้นตอนด้านการค้าเกินจำเป็น และลดประสิทธิภาพการค้าข้าวลงไป

แหล่งข่าวจากวงการโรงสีกล่าวว่า ประกาศใช้ในทางปฏิบัติจะเป็นปัญหามาก โดยเฉพาะการออกไปรับซื้อข้าวจะเป็นปัญหาให้กับโรงสีทุกโรง เพราะโดยหลักของการค้าขายที่แท้จริงแล้ว คนขายสินค้าจะต้องมีการทำใบส่งสินค้า หรือที่เรียกว่า ใบกำกับสินค้า (invoice) ต้องระบุชนิดสินค้า จำนวน ราคา แล้วส่งให้กับผู้ซื้อสินค้านั้น แต่ข้าวเปลือกกลับกลายเป็นชาวนาส่งมาให้โรงสีเป็นผู้ตรวจสอบสินค้าและก็ตีราคา สินค้านั้นจึงเกิดสิ่งที่ไม่เข้าใจตรงกันว่าคุณภาพข้าวของคนมาขายคืออะไร เมื่อได้ราคาไม่ได้ตั้งใจก็จะบอกว่าโรงสีกดราคาซื้อ ฉะนั้น กฎหมายนี้ควรต้องขึ้นทะเบียนชาวนา และรับรองชนิดพันธุ์ข้าว น้ำหนักปริมาณความชื้นแล้วส่งมาให้โรงสีเป็นผู้ตรวจรับสินค้าอีกครั้งหนึ่งถึงจะถูกต้องตามหลักการค้าขาย

“จากการตามอ่านร่าง พ.ร.บ.แล้วจะมุ่งเน้นไปที่โรงสีและผู้รับซื้อข้าวเปลือกเท่านั้น โดยมีกำหนดบทลงโทษทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งยังไม่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่การค้าข้าวอย่างครบวงจรที่แท้จริง ประเด็นเรื่องบทลงโทษนี้จะทำให้เกิดผลเสียต่อการรับซื้อข้าว”

สอดคล้องกับ ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกษมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยที่มองว่า การประชาพิจารณ์รับฟังความเห็นควรดำเนินการให้รอบด้าน เพราะประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมค้าข้าวทั้งระบบและเดิมนิยามกฎหมายที่หลายหน่วยงานดูแลอยู่แล้ว หากมีการบังคับใช้แล้วเกิดผลกระทบทางปฏิบัติ ย่อมจะทำให้เกิดต้นทุนแฝง

ของผู้ประกอบการ ซึ่งในท้ายที่สุดต้นทุนดังกล่าวจะถูกผลักไปสู่เกษตรกรในรูปแบบของการลดราคาข้าวซื้อ แต่ก็มีบางประเด็นที่เห็นด้วย เช่น การกำหนดโซนนิ่งพื้นที่ปลูกข้าว

ขณะที่ รศ.ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร นักวิชาการเกียรติคุณสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) กล่าวว่าร่างกฎหมายนี้เน้นการควบคุมและกำกับการซื้อขายข้าวเปลือกมากกว่าการพัฒนา เพราะมีสมมุติฐานว่าชาวนาถูกโรงสีกดราคา ถือว่าเป็นแนวคิดที่ล้าสมัย และเป็นอันตรายต่อการค้าข้าวมาก โดยเฉพาะในมาตรา 13 ที่กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว เพื่อพยากรณ์ราคาข้าว ซึ่งไม่มีใครที่ไหนในโลกสามารถทำได้ เพราะราคาข้าวขึ้นอยู่กับตลาดโลก หากจะพยากรณ์ควรพยากรณ์ผลผลิตให้ ความแม่นยำมากกว่า อีกทั้งข้อกำหนดที่บังคับควบคุมผู้ประกอบการโรงสีในทางปฏิบัติอาจเป็นการสร้างภาระต้นทุนส่งผลกระทบต่อการค้าข้าว ดังนั้น หากบังคับใช้จะทำให้ไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรแน่นอน และบดบังโทษถึงขั้นจำคุกนั้น ถือว่าเสี่ยงที่จะขัดต่อมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นเรื่ององค์กรในหมวด 2-4 มุ่งเน้นให้อำนาจกรมการค้าเพิ่มขึ้น ถือว่าขัดแย้งกับพันธกิจเดิมที่กรมจะต้องทำงานวิจัยไม่ใช่ไปทำงานกำกับดูแลควบคุมการค้า ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าไม่ได้มีความเชี่ยวชาญ และไม่มีกำลังคนมากเพียงพอ หากจะดำเนินการต้องเพิ่มกำลังคนซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มภาระให้รัฐ

“กฎหมายนี้ออกโดยความคิดที่ล้าสมัยเรียกว่า กฎหมายยุคสงครามโลก หากต้องการปรับกฎหมายต้องลดเรื่องการให้อำนาจกำกับ ควบคุม และหันไปเน้นการทำวิจัยและพัฒนา เราทำได้เพียงเตือนถ้าผ่านร่างกฎหมายนี้ไป ไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรแน่นอน”

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ผู้ส่งออกข้าวอ่อนแอแบกรับค่าเงิน

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวถึงความผันผวนอัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าต่อเนื่องว่า สร้างความวิตกกังวลให้กับผู้ส่งออก โดยเฉพาะผู้ส่งออกข้าว เพราะการสั่งซื้อข้าวเดือนกุมภาพันธ์การคิดราคาช่วงเงินบาทแข็งค่า ทำให้ข้าวไทยสูงขึ้นและอาจทำให้หลายประเทศสั่งซื้อข้าวจากประเทศอื่นแทน จึงอยากฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำกับดูแลไม่ให้เงินบาทแข็งค่าเกินกว่าประเทศอื่นมากเกินไป เพราะอาจทำให้การแข่งขันข้าวไทยในตลาดโลกประสบปัญหา

อย่างไรก็ตาม ปี 2562 ผู้ส่งออกข้าวประเมินว่าการส่งออกข้าวไทยน่าจะไม่เกิน 10 ล้านตัน เนื่องจากขณะนี้หากเปรียบเทียบราคาข้าวประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม อินเดีย ข้าวขาว 5% ต่างกันถึง 15-20 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ประกอบกับขณะนี้หลายประเทศหันไปสนใจสั่งซื้อข้าวเวียดนามและอินเดีย เพราะต่ำกว่าข้าวไทย รวมทั้งกระแสข่าวอินโดนีเซียเตรียมประกาศลดปริมาณสั่งซื้อข้าวจากทั่วโลก เดิมเคยนำเข้า 3 ล้านตัน ลดเหลือ 2 ล้านตัน สาเหตุเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ส่งออกข้าวปีนี้จะต้องทำงานหนัก เพราะประสบปัญหาเงินบาทแข็งค่าและทิศทางข้าวไทยสูงขึ้น ทำให้ข้าวไทยมีโอกาสทำตลาดค่อนข้างลำบาก

ที่มา สำนักข่าวไทย

XX

เวียดนาม

ภาวะราคาข้าวขาว 5% ในสัปดาห์ที่ผ่านมาค่อนข้างทรงตัวหลังจากที่ราคาปรับลดลงติดต่อกัน 6 สัปดาห์ โดยขณะนี้ราคาอยู่ที่ระดับ 370-375 เหรียญสหรัฐต่อตัน เท่ากับสัปดาห์ที่แล้ว ขณะที่วงการค้าคาดว่าราคาข้าวยังมีแนวโน้มลดลงได้อีกจากการที่ผลผลิตข้าวฤดูใหม่จะเริ่มออกสู่ตลาดมากขึ้นในช่วงไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า โดยในช่วงเวลานี้เกษตรกรในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำโขงได้เริ่มทยอยเก็บเกี่ยวข้าวฤดูการผลิตฤดูหนาว (winter-spring crop) บ้างแล้ว โดยคาดว่าผลผลิตจะออกสู่ตลาดจำนวนมากในช่วงหลังเทศกาล Tet (Lunar New Year) เป็นต้นไป

ทางด้านสมาคมอาหารเวียดนาม คาดว่าในปี 2019 นี้ ภาวะการค้าข้าวจะไม่คึกคักมากนัก เนื่องจากคาดว่าคำสั่งซื้อข้าวจากต่างประเทศจะชะลอลง ขณะที่การส่งออกข้าวไปยังประเทศจีนมีแนวโน้มลดลงจากมาตรการกีดกันทางการค้าของทางการจีนที่มีความเข้มงวดมากขึ้น

กระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท (The Ministry of Agriculture and Rural Development; MARD) ได้ตั้งเป้าหมายการส่งออกข้าวในปี 2019 นี้ ไว้ที่ 6.5 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 5.7% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ ในปี 2018 ที่ผ่านมา เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 6.15 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 3.15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 5.7% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 19.6% เมื่อเทียบกับปี 2017 ขณะที่ราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ 502 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 11% เมื่อเทียบกับ 452 เหรียญสหรัฐต่อตันในปีก่อนหน้า ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

กัมพูชา

ภาวะราคาข้าวเปลือกฤดูการผลิต 2018/19 ปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีการเก็บข้าวเปลือกฤดูใหม่ที่ออกสู่ตลาดไว้มากขึ้นหลังจากที่คลังเก็บสินค้าข้าวเริ่มเปิดดำเนินการมากขึ้น ส่งผลให้อุปทานข้าวในตลาดมีปริมาณลดลง โดยในปัจจุบันนี้ ข้าวเปลือกราคาอยู่ที่ประมาณ 900-1,300 เรียลต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 220-320 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขึ้นอยู่กับว่าเป็นข้าวชนิดใดและมีคุณภาพอย่างไร ขณะที่วงการค้าคาดว่าราคาข้าวเปลือกในฤดูถัดไปจะยังคงมีแนวโน้มปรับสูงขึ้น จากการกัมพูชาที่มีความสามารถในการเก็บข้าวไว้ในคลังได้มากขึ้น

มีรายงานว่า การส่งออกข้าวจากกัมพูชาไปยังปลายทางประเทศในสหภาพยุโรปเริ่มชะลอลงจากความกังวลเกี่ยวกับกรณีที่สหภาพยุโรปจะประกาศใช้มาตรการภาษีนำเข้าข้าวจากกัมพูชาและเมียนมาในช่วงกลางเดือนนี้ โดยในขณะนี้ผู้นำเข้าข้าวในสหภาพยุโรปกำลังรอฟังการพิจารณาอย่างเป็นทางการจะคณะกรรมการสิทธิการสหภาพยุโรปว่าจะประกาศมาตรการดังกล่าวออกมาอย่างไรบ้าง ทางด้านผู้ส่งออกข้าวกัมพูชาก็กำลังกังวลเกี่ยวกับการที่ผู้ซื้ออาจจะยกเลิกคำสั่งซื้อหากสหภาพยุโรปประกาศใช้มาตรการทางภาษีสำหรับข้าวที่นำเข้าจากกัมพูชา

ขณะที่แหล่งข่าวรายงานว่า คณะกรรมการสิทธิการสหภาพยุโรป (the European Commission (EC) กำลังดำเนินการพิจารณาใช้มาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมข้าวในสหภาพยุโรปที่เกิดจากการส่งออกข้าวจากกัมพูชาและเมียนมาเข้าไปยังสหภาพยุโรปเพิ่มมากขึ้น โดยคาดว่าจะมีการประกาศใช้มาตรการทางภาษีในช่วงกลางเดือนมกราคมเป็นต้นไป โดยคาดว่าจะมีการเก็บภาษีนำเข้าในปีแรกที่ 175 ยูโรต่อตัน โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 15 มกราคมนี้ และในปีถัดไปอัตราภาษีจะลดลงเหลือ 150 ยูโรต่อตัน และลดลงเหลือ 125 ยูโรในปีต่อมา

ทั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่าสหภาพยุโรปจะใช้มาตรการภาษีนำเข้ากับข้าวเมล็ดยาวสายพันธุ์อินดิกาจาก กัมพูชาและเมียนมา ที่มีพิกัดสินค้า 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 และ 1006 30 98 ซึ่งเป็นชนิดข้าวที่ กัมพูชาส่งไปยังสหภาพยุโรป ขณะที่ข้าวหักคาดว่าจะไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษี ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาชนิด ข้าวที่เมียนมาส่งไปยังสหภาพยุโรปจะเป็นข้าวหัก คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 70-80% ของการส่งออกไปยังสหภาพ ยุโรป ในขณะที่กัมพูชาไม่ส่งออกข้าวหักเพราะไม่สามารถแข่งขันด้านราคาได้ โดยข้าวหักของกัมพูชาส่วนใหญ่จะถูก จำหน่ายในตลาดภายในประเทศเพราะจะได้ราคาที่สูงกว่า

สำนักงานบริการด้านการส่งออกข้าวของกัมพูชา (Secretariat of One Window Service for Rice Export Formality; SOWS-REF) รายงานว่า การส่งออกข้าวในปี 2561 มีจำนวน 626,225 ตัน ลดลง 1.48% เมื่อ เทียบกับจำนวน 635,679 ตัน ในปี 2560 โดยในเดือนธันวาคม 2561 กัมพูชาส่งออกข้าวจำนวน 128,985 ตัน เพิ่มขึ้น 75.63% เมื่อเทียบกับจำนวน 73,442 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2560 แล้ว และเพิ่มขึ้น 106.59% เมื่อ เทียบกับจำนวน 62,433 ตัน ในเดือนพฤศจิกายน 2561

ทั้งนี้ ในปี 2561 กัมพูชาส่งออกข้าวหอมทุกชนิด (Fragrant Rice) จำนวนรวม 493,597 ตัน (คิดเป็น สัดส่วนประมาณ 79% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) เพิ่มขึ้น 25.27% เมื่อเทียบกับจำนวน 394,027 ตัน ในปี 2560 ช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ส่วนการส่งออกข้าวขาว (White Rice) มีจำนวน 105,990 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 17% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ลดลง 32.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 156,654 ตัน ในปี 2560 และข้าวึ่ง (Parboiled Rice) จำนวน 26,638 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 4% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ลดลง 68.66% เมื่อเทียบกับจำนวน 84,998 ตัน ในปี 2560

สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญ ในปี 2561 ประกอบด้วยตลาดสหภาพยุโรปจำนวน 269,127 ตัน (คิดเป็น สัดส่วนประมาณ 43% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ลดลง 2.77% เมื่อเทียบกับจำนวน 276,805 ตัน ในปี 2560 ตามด้วยตลาดอาเซียนจำนวน 102,946 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 16% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) เพิ่มขึ้น 100.58% เมื่อเทียบกับจำนวน 51,325 ตัน ในปี 2560 ตลาดจีนจำนวน 170,154 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 27% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ลดลง 14.86% เมื่อเทียบกับจำนวน 199,857 ตัน ในปี 2560 และตลาดอื่นๆ จำนวน 83,998 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 13% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด) ลดลง 22.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 107,692 ตัน ในปี 2560

ทั้งนี้ การส่งออกรายประเทศนั้น กัมพูชาส่งออกข้าวไปยังประเทศจีนมากเป็นอันดับ 1 จำนวนประมาณ 170,154 ตัน ลดลงประมาณ 14.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 199,857 ตัน ในปี 2560 ตามด้วยประเทศฝรั่งเศส 86,050 ตัน เพิ่มขึ้น 11.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 77,363 ตัน ในปี 2560 มาเลเซีย 40,861 ตัน เพิ่มขึ้น 6.5% เมื่อ เทียบกับจำนวน 38,360 ตัน ในปี 2560 โปแลนด์ 23,142 ตัน ลดลง 47.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 44,023 ตัน ในปี 2560 เนเธอร์แลนด์ 26,714 ตัน ลดลง 1.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 27,175 ตัน ในปี 2560 สหราชอาณาจักร 18,178 ตัน ลดลง 32.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 26,775 ตัน ในปี 2560 กาบอง 33,060 ตัน เพิ่มขึ้น 34.0% เมื่อ เทียบกับจำนวน 24,677 ตัน ในปี 2560 ส่วนประเทศอื่นๆที่กัมพูชาส่งออกในปี 2561 เช่น เวียดนาม 26,712 ตัน ไทย 23,816 ตัน เป็นต้น

ในปี 2560 กัมพูชาส่งออกข้าวปริมาณรวม 635,679 ตัน เพิ่มขึ้น 17.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 542,144 ตัน ในปี 2559 ซึ่งถือเป็นสถิติส่งออกข้าวสูงสุดของกัมพูชา โดยส่งไปยังประเทศจีนมากเป็นอันดับหนึ่งที่มีปริมาณ 199,857 ตัน เพิ่มขึ้น 56.8% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 127,460 ตัน อันดับที่ 2 คือฝรั่งเศส ปริมาณ

77,363 ตัน ลดลง 1.2% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 78,329 ตัน อันดับที่ 3 คือโปแลนด์ ปริมาณ 44,023 ตัน ลดลง 31.2% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 64,035 ตัน อันดับที่ 4 คือมาเลเซีย ปริมาณ 38,360 ตัน ลดลง 1.3% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 38,877 ตัน อันดับที่ 5 คือเนเธอร์แลนด์ ปริมาณ 27,175 ตัน ลดลง 5.3% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 28,690 ตัน อันดับที่ 6 คือสหราชอาณาจักร ปริมาณ 26,775 ตัน เพิ่มขึ้น 51.5% เมื่อเทียบกับปี 2559 ที่มีปริมาณ 17,673 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

เมียนมา

สหพันธ์ข้าวเมียนมา (the Myanmar Rice Federation; MRF) รายงานว่า ในช่วง 9 เดือน (1 เมษายน-31 ธันวาคม 2018) ของปีงบประมาณปัจจุบัน (เมษายน 2018-มีนาคม 2019) มีการส่งออกข้าว (ข้าวสารและข้าวหัก) แล้วประมาณ 1.717 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 578.807 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 32% และ 27% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.542 ล้านตัน มูลค่า 789.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

นาย Ye Min Aung เลขาธิการสหพันธ์ (General Secretary of Myanmar Rice Federation) ระบุว่า การพึ่งพาสหพันธ์เพียงหนึ่งหรือสองแห่งอาจเพิ่มความเสี่ยงให้กับเมียนมา แต่การที่สหพันธ์ข้าวสามารถขยายตลาดข้าวจาก 40 ประเทศเป็นกว่า 60 ประเทศช่วยเพิ่มความสามารถในการส่งออกให้มากขึ้น ซึ่งเมียนมาต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพของข้าวเป็นสิ่งแรก

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2017/18 เมียนมาส่งออกข้าวประมาณ 3.6 ล้านตัน จำแนกเป็นข้าวสารประมาณ 2.89 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 1.11 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และข้าวหักประมาณ 620,696 ตัน ขณะที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายการส่งออกข้าวในอีก 3 ปีข้างหน้าให้ได้จำนวนถึง 4 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 1.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

ในปีงบประมาณ 2012/13 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 1.423 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 551 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2013/14 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 1.262 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 475 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2014/15 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 1.84 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 660 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2015/16 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 1.493 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 526 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในปีงบประมาณ 2016/17 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 1.75 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 553 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยการส่งออกทางแนวชายแดนมักจะมากกว่าการส่งออกทางเรือ ซึ่งในปีงบประมาณ 2012/13 สัดส่วนอยู่ที่ประมาณ 60% ในปี 2013/14 อยู่ที่ประมาณ 72% ปี 2014/15 อยู่ที่ประมาณ 77% ในปี 2015/16 อยู่ที่ประมาณ 81% ในปี 2016/17 อยู่ที่ประมาณ 72% และในปี 2017/18 อยู่ที่ประมาณ 52% และเป็นการส่งออกทางเรือประมาณ 48%

ที่มา *Oryza.com* และ *Riceonline.com*

ฟิลิปปินส์

องค์การอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) รายงานว่ามีผู้มายื่นขอนำเข้าข้าวตามโครงการนำเข้าข้าวนอกโควตา (the out-quota scheme) จำนวน 176 ราย (ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 10 มกราคม 2562) รวมแล้วประมาณ 1.16 ล้านตัน โดยแจ้งว่าจะนำเข้าจากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา และไต้หวัน ซึ่งข้าวที่ขอนำเข้ามีหลายชนิด เช่น ข้าวขาว 5%, 15%, 25% ข้าวหอม และข้าวเหนียว เป็นต้น

ทั้งนี้ เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว สภากง์การอาหารแห่งชาติ (National Food Authority Council; NFAC) ได้อนุมัติโครงการนำเข้าข้าวนอกโควตา (the out-quota importation) โดยไม่จำกัดจำนวนเพื่อหวังจะช่วยให้ราคาข้าวในประเทศปรับตัวลง ซึ่งอนุญาตให้ผู้ค้าข้าวสามารถยื่นขออนุญาตนำเข้าข้าวได้ โดยผู้นำเข้าต้องเสียภาษีนำเข้าที่อัตรา 35% หากนำเข้าจากประเทศในกลุ่มอาเซียน (ASEAN countries) แต่หากนำเข้าจากประเทศอื่นๆ (non-ASEAN) จะเสียภาษีในอัตรา 50%

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2561 มีจำนวนประมาณ 2.718 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 85 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 32,000 ตัน) ต่ำกว่าระดับที่รัฐบาลกำหนดไว้ที่ 90 วัน โดยปริมาณสต็อกข้าวลดลง 9.49% เมื่อเทียบกับจำนวน 3.003 ล้านตันในเดือนพฤศจิกายน 2561 ที่ผ่านมา และลดลง 4.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.849 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2560 ที่ผ่านมา

ทั้งนี้ สต็อกในคลังขององค์การอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.102 ล้านตัน ลดลงประมาณ 34.79% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.156 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วน 3.76% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 3 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลงจากเดือนพฤศจิกายน 2561 ที่ผ่านมาประมาณ 4.87% ซึ่งสต็อกข้าวของ NFA ในขณะนี้ เป็นข้าวที่มาจาก การนำเข้าคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 92.1%

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 1.089 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 3.12% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.056 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วน 40.07% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 34 วัน) แต่ลดลง 18.65% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 1.527 ล้านตัน ลดลง 6.68% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.636 ล้านตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน (คิดเป็นสัดส่วน 56.18% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 48 วัน) และลดลง 1.93% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (PSA) รายงานว่า ราคาข้าวเปลือกและข้าวสารในช่วงสัปดาห์ที่ 5 ของเดือน ธันวาคม 2561 ที่ผ่านมาก่อนช่วงทรงตัว หลังจากที่ราคาเคยพุ่งสูงขึ้นไปสู่ระดับสูงสุดในช่วงสัปดาห์ที่ 2 ของเดือน กันยายน 2561 โดยราคาข้าวเปลือกเฉลี่ย (The average farm-gate paddy price) อยู่ที่ระดับ 20.14 เปโซต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 385 เหยียญรัฐต่อตัน เท่ากับช่วงสัปดาห์ก่อน แต่ยังคงเพิ่มขึ้น 6.56 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ขณะที่ราคาขายส่งข้าวสารเกรดดี (The average wholesale price of the well-milled rice) อยู่ที่ระดับ 41.98 เปโซต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 803 เหยียญรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 0.1% จากช่วงสัปดาห์ก่อน และเพิ่มขึ้น 6.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนราคาขายปลีกข้าวสารเกรดดี (The average retail price of the well-milled rice) อยู่ที่ระดับ 45.40 เปโซต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 869 เหยียญรัฐต่อตัน ลดลง 0.09% จากช่วงสัปดาห์ก่อน แต่เพิ่มขึ้น 7.25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ส่วนราคาขายส่งข้าวสารเกรดธรรมดา (The average wholesale price of the regular-milled rice) อยู่ที่ระดับ 38.99 เปโซต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 746 เหยียญรัฐต่อตัน ลดลง 0.13% จากช่วงสัปดาห์ก่อน แต่เพิ่มขึ้น 8.92% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และราคาขายปลีกข้าวสารเกรดธรรมดา (The average retail

price of the regular-milled rice) อยู่ที่ระดับ 41.83 เปโซต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 800 เหยียดสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 0.02% จากช่วงสัปดาห์ก่อน แต่เพิ่มขึ้น 9.91% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา Oryza.com

อินโดนีเซีย

ผู้บริหารหน่วยงาน Bulog (Indonesia state food procurement agency) ระบุว่า ในปี 2019 นี้ อินโดนีเซียยังไม่มีแผนที่จะนำเข้าข้าวเนื่องจากในขณะนี้ Bulog มีสต็อกข้าว (ณ สิ้นปี 2018) ประมาณ 2.1 ล้านตัน ซึ่งในปีที่แล้วมีการจัดหาข้าวจากเกษตรกรในประเทศประมาณ 3.2 ล้านตัน และนำเข้าข้าวจากต่างประเทศประมาณ 1.84 ล้านตัน โดยการจัดหาข้าวของ Bulog จะเลือกวิธีการจัดหาข้าวจากเกษตรกรในประเทศก่อนที่จะใช้วิธีนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ ทั้งนี้ในปี 2018 ที่ผ่านมา อินโดนีเซียมีผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 56.54 ล้านตัน

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ภาวะราคาข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาปรับตัวสูงขึ้น จากการที่ราคาข้าวภายในประเทศปรับตัวสูงขึ้นจากมาตรการอุดหนุนราคาข้าวของรัฐบาล ขณะที่ภาวะความต้องการข้าวจากต่างประเทศลดลง โดยข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 382-387 เหยียดสหรัฐต่อตัน ลดลง 1-2 เหยียดสหรัฐฯ เมื่อเทียบกับ 376-383 เหยียดสหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

แหล่งข่าวระบุว่า หลังจากที่รัฐบาลของแคว้น Chhattisgarh ซึ่งเป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญได้เพิ่มราคารับซื้อข้าวเปลือกขั้นต่ำ (the minimum paddy buying price) เป็น 2,500 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าอัตราที่รัฐบาลกลางได้กำหนดราคาข้าวเกรดธรรมดา (common-grade paddy) ที่ 1,750 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม หรือประมาณ 236 เหยียดสหรัฐต่อตัน ได้ส่งผลให้ราคาข้าวในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น

องค์การอาหารแห่งชาติ (The Food Corporation of India; FCI) และหน่วยงานของรัฐบาลสามารถจัดหาข้าวในฤดู Kharif ปีการตลาด 2018/19 (Kharif marketing season (KMS) ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2018 ไปจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2019 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 มกราคม 2562) ได้แล้วประมาณ 26.3 ล้านตัน ลดลงประมาณ 3.54% เมื่อเทียบกับจำนวน 25.4 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยในปีการตลาด 2018/19 นี้ รัฐบาลตั้งเป้าจัดหาข้าวจำนวน 37 ล้านตัน ลดลงจากปีการตลาด 2017/18 (1 ตุลาคม 2017-30 กันยายน 2018) ที่จัดหาได้ประมาณ 38.184 ล้านตัน (มากกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ 37.5 ล้านตัน)

สำหรับฤดูกาลผลิต Kharif (มิถุนายน-ธันวาคม) และฤดูกาลผลิต rabi (พฤศจิกายน-พฤษภาคม) ปีการตลาด 2018/19 (ตุลาคม-กันยายน) รัฐบาลกลางได้ปรับราคาขั้นต่ำ (the minimum support price; MSP) เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้มากยิ่งขึ้นและมีเงินทุนเพียงพอที่จะเพาะปลูกข้าวต่อไป โดยรัฐบาลให้ความมั่นใจแก่เกษตรกรว่าจะทำให้เกษตรกรมีกำไรเพิ่มขึ้นประมาณ 50% เมื่อคำนวณจากต้นทุนการผลิตซึ่งปัจจุบันนี้อยู่ที่ประมาณ 1,166 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม หรือประมาณ 162 เหยียดสหรัฐต่อตัน โดยรัฐบาลได้กำหนดราคาข้าวเกรดธรรมดา (common-grade paddy) มาอยู่ที่ 1,750 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม หรือประมาณ 236 เหยียดสหรัฐต่อตัน (เพิ่มขึ้นประมาณ 13% จากปีที่แล้วว่าที่ 1,550 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม) และข้าวเกรดดี (Grade A paddy) ปรับขึ้นไปที่ 1,770 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม หรือประมาณ 239 เหยียดสหรัฐต่อตัน (เพิ่มขึ้นประมาณ 11% จากปีที่แล้วว่าที่ 1,590 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม)

กระทรวงเกษตร (the Ministry of Agriculture) รายงานว่า การเพาะปลูกข้าวในฤดูหนาว หรือ Rabi rice (พฤศจิกายน-พฤษภาคม) ในปีการผลิต 2018/19 มีการเพาะปลูกไปแล้วประมาณ 10.356 ล้านไร่ (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มกราคม 2562) ลดลงประมาณ 20.64% เมื่อเทียบกับ 13.05 ล้านไร่ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (2017/18) เนื่องจากในช่วงฤดูมรสุมในปีที่ผ่านมา (มิถุนายน-กันยายน 2561) มีปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมามากกว่าค่าเฉลี่ย

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายผลผลิตข้าวในปีการผลิต 2018/19 (กรกฎาคม-มิถุนายน) ทั้งในฤดู Kharif และ Rabi รวมกันไว้ที่ประมาณ 113 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากจำนวน 111 ล้านตันในปี 2017/18 ขณะที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าผลผลิตธัญพืชทั้งหมดไว้ที่ประมาณ 283.7 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ตั้งไว้ที่ 273 ล้านตัน

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า มีความเป็นไปได้ที่ในสัปดาห์นี้ สหภาพยุโรปจะประกาศใช้มาตรการภาษีกับสินค้าข้าวที่นำเข้าจากประเทศกัมพูชาและเมียนมาในช่วง 3 ปีนับจากนี้เพื่อควบคุมปริมาณนำเข้าจากทั้งสองประเทศ โดยเมื่อเดือนธันวาคม 2561 ที่ผ่านมา คณะกรรมาธิการสหภาพยุโรป (The European Commission) ได้มีการพิจารณาข้อเสนอให้ใช้คำสั่งคุ้มครอง (the safeguard clause) โดยการใช้มาตรการทางภาษีสำหรับการนำเข้าจากทั้งสองประเทศ และได้มีการขอเสียงลงคะแนนจากสมาชิกทั้ง 28 ประเทศ แต่ในช่วงนั้นยังมีเสียงไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจเรื่องนี้ ซึ่งคณะกรรมาธิการสหภาพยุโรปยังคงสามารถที่จะตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวได้ในกรณีที่ไม่มีเสียงส่วนใหญ่

ทั้งนี้มีการยื่นข้อเสนอให้ใช้มาตรการภาษีเป็นระยะเวลา 3 ปี โดยในปีแรกจะกำหนดอัตราภาษีนำเข้าข้าวที่ 175 ยูโรต่อตัน (ประมาณ 200.73 เหรียญสหรัฐต่อตัน) และลดลงเหลือ 150 และ 125 ยูโรต่อตัน ในปีที่สองและสาม ตามลำดับ

ทางด้านองค์กร Copa-Cogeca ซึ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรในสหภาพยุโรปได้รายงานว่ สหภาพยุโรปมีการนำเข้าข้าวจากทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี จากที่ในปี 2012 มีจำนวนประมาณ 9,000 ตัน มาเป็นประมาณ 360,000 ตัน ในปี 2017

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการผลิต 2018/19 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2561-31 สิงหาคม 2562) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2561-8 มกราคม 2562 มีการนำเข้าข้าว 444,495 ตัน ลดลงประมาณ 0.86% เมื่อเทียบกับจำนวน 448,370 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 45,648 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 38.41% เมื่อเทียบกับจำนวน 32,982 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 398,846 ตัน ลดลงประมาณ 3.98% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,388 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 8 มกราคม 2562 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว ประกอบด้วย สหราชอาณาจักร 82,387 ตัน ฝรั่งเศส 66,323 ตัน เนเธอร์แลนด์ 56,233 ตัน โปแลนด์ 34,238 ตัน อิตาลี 34,797 ตัน โปรตุเกส 28,027 ตัน สเปน 30,776 ตัน เยอรมนี 27,567 ตัน เบลเยียม 21,480 ตัน สาธารณรัฐเชค 15,180 ตัน บัลแกเรีย 10,022 ตัน สวีเดน 8,975 ตัน ฮังการี 6,241 ตัน ลิทัวเนีย 4,218 ตัน กรีซ 4,082 ตัน เดนมาร์ก 4,010 ตัน โรมาเนีย 3,371 ตัน ออสเตรีย 2,282 ตัน เป็นต้น

ทางการส่งออกนั้น ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2561-8 มกราคม 2562 มีการส่งออก 79,079 ตัน ลดลง 34.12% เมื่อเทียบกับจำนวน 120,030 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งออกข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 66,208 ตัน ลดลงประมาณ 38.11% เมื่อเทียบกับจำนวน 106,975 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica ส่งออก 12,872 ตัน ลดลงประมาณ 1.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 13,055 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 8 มกราคม 2562 สหภาพยุโรปส่งออกข้าว 3,935 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2561-8 มกราคม 2562 ประเทศที่ส่งออกข้าวประกอบด้วย ประเทศอิตาลีจำนวน 36,572 ตัน โปรตุเกส 17,090 ตัน สเปน 9,660 ตัน กรีซ 8,022 ตัน บัลแกเรีย 1,971 ตัน โปแลนด์ 1,187 ตัน เนเธอร์แลนด์ 869 ตัน โรมานี 753 ตัน เป็นต้น

ทั้งนี้ ในปีการผลิต 2017/18 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2560-31 สิงหาคม 2561) สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 1,321,102 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 10.23% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,198,447 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 144,026 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 43.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 100,502 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 1,177,076 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 7.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,097,945 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2560-31 สิงหาคม 2561 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย สหราชอาณาจักร 268,462 ตัน ฝรั่งเศส 192,003 ตัน เนเธอร์แลนด์ 148,313 ตัน เยอรมนี 99,947 ตัน โปแลนด์ 98,040 ตัน อิตาลี 93,585 ตัน สเปน 98,113 ตัน โปรตุเกส 81,860 ตัน เบลเยียม 75,654 ตัน สาธารณรัฐเชค 40,281 ตัน สวีเดน 30,298 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2560-31 สิงหาคม มีการส่งออก 295,172 ตัน เพิ่มขึ้น 3.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 286,505 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยเป็นการส่งออกข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 259,034 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6.44% เมื่อเทียบกับจำนวน 243,359 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica ส่งออก 36,138 ตัน ลดลงประมาณ 16.24% เมื่อเทียบกับจำนวน 43,146 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2560-31 สิงหาคม 2561 ประเทศที่ส่งออกข้าวประกอบด้วยประเทศอิตาลีจำนวน 130,474 ตัน กรีซ 50,240 ตัน สเปน 40,706 ตัน โปรตุเกส 37,389 ตัน บัลแกเรีย 13,628 ตัน โรมานี 9,087 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

บราซิล

สถาบันข้าวแห่ง Rio Grande do Sul (the Rice Institute of Rio Grande do Sul; IRGA) รายงานในปี 2018 บราซิลส่งออกข้าวประมาณ 1.81 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 108% เมื่อเทียบกับจำนวน 870,268 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยประเทศ Venezuela ยังคงเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ ซึ่งนำเข้าไปประมาณ 620,567 ตัน ตามด้วยประเทศ Senegal จำนวน 218,564 ตัน Peru จำนวน 121,205 ตัน, Gambia จำนวน 128,734 ตัน, Nicaragua จำนวน 114,394 ตัน, Sierra Leone จำนวน 112,344 ตัน, ประเทศ Cuba จำนวน 86,766 ตัน, ประเทศ Costa Rica จำนวน 64,940 ตัน ประเทศ Switzerland จำนวน 61,161 ตัน, ประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 61,940 ตัน, ประเทศ Bolivia จำนวน 21,870 ตัน, ประเทศแอฟริกาใต้จำนวน 11,081 ตัน, และประเทศอื่นอีกประมาณ 186,350 ตัน เป็นต้น ทั้งนี้ ในปี 2017 บราซิลส่งออกข้าวจำนวน 870,268 ตัน ลดลงประมาณ 7% เมื่อเทียบกับจำนวน 935,085 ตัน ในปี 2016

ทางการนำเข้าข้าว ในปี 2018 บราซิลนำเข้าข้าวจำนวน 842,888 ตัน โดยนำเข้าจากประเทศ Paraguay จำนวน 598,799 ตัน Argentina จำนวน 122,188 ตัน Uruguay จำนวน 107,581 ตัน Italy จำนวน 6,967 ตัน Suriname จำนวน 3,750 ตัน Guyana จำนวน 1,585 ตัน Vietnam จำนวน 444 ตัน และประเทศอื่นๆอีกประมาณ 1,574 ตัน เป็นต้น

ขณะที่ บริษัท Brazil's National Supply Company (Conab) คาดว่า ในปีการผลิต 2019 พื้นที่เพาะปลูกข้าวจะลดลงประมาณ 6.9% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว มาอยู่ที่ประมาณ 11.5 ล้านไร่ เนื่องจากราคาข้าวในประเทศมีแนวโน้มลดลง ขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจากการที่ค่าเงินเรียลเมื่อเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐอ่อนค่าลง ส่งผลให้เกษตรกรมีกำไรลดลง

ก่อนหน้านี้ บริษัท Brazil's National Supply Company (Conab) คาดว่า ในปีการผลิต 2018/19 บราซิลจะมีผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 11.269 ล้านตัน ลดลงประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 11.41 ล้านตัน ช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (2017/18) ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกมีประมาณ 11.85 ล้านไร่ ลดลงประมาณ 3.85% เมื่อเทียบกับจำนวน 12.325 ล้านไร่ ในปีก่อนหน้านี้ ขณะที่ผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกในปี 2018/19 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 982 กิโลกรัมต่อไร่ ทางด้านสถาบันสถิติแห่งบราซิล (the Brazilian Institute of Geography and Statistics; IBGE) คาดว่าในปี 2018 บราซิลจะมีผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 11.75 ล้านตัน ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 12.453 ล้านตัน ในปีก่อนหน้านี้ ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกข้าวคาดว่าจะลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 11.72 ล้านไร่ ลดลงประมาณ 7.5% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า นอกจากนี้ยังคาดว่าในปี 2019 บราซิลจะมีผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 11.3 ล้านตัน ลดลงประมาณ 2.4% เมื่อเทียบกับปีก่อน ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกข้าวคาดว่าจะลดลงประมาณ 1.8% เมื่อเทียบกับปีก่อน
ที่มา Oryza.com

อาร์เจนตินา

กระทรวงเกษตร (the Ministry of Agriculture in Argentina) รายงานว่า ในช่วง 10 เดือนของปี 2018 (มกราคม-ตุลาคม) มีการส่งออกข้าวไปแล้วประมาณ 342,132 ตัน ลดลงประมาณ 8% เมื่อเทียบกับจำนวน 372,533 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งออกไปยังประเทศชิลีจำนวน 75,146 ตัน อิรัก 63,000 ตัน บราซิล 57,666 ตัน เซเนกัล 26,000 ตัน โบลิเวีย 11,897 ตัน เนเธอร์แลนด์ 10,568 ตัน คอสตาริกา 3,700 ตัน ตุรกี 3,597 ตัน สหรัฐฯ 3,249 ตัน และประเทศอื่นๆอีกประมาณ 87,309 ตัน

ที่มา Oryza.com